

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2016
ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΛΟΥΚΑ (Λκ. ν' 5-15)
(16-10-2016)

Στὸ σημερινὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ἀκούσαμε τὴν παραβολὴ τοῦ σπορέως. Ὁ Χριστός, ὡς σπορέας, σπείρει τὸν ἴδιο Του τὸν λόγο στοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἀνάλογα μὲ τὴν δεκτικότητά τους διακρίνονται σὲ τέσσερις κατηγορίες. Συγκεκριμένα, στὴν πρώτη κατηγορία ἀνήκουν αὐτοὶ ποὺ ἔχουν τὴν καρδιά τους τόσο σκληρὴ ὅσο σκληρὸς εἶναι καὶ ἓνας χωμάτινος δρόμος ποὺ πατιέται διαρκῶς. Ὅσο πατιέται γίνεται τόσο σκληρὸς, σὰν νὰ εἶναι στρωμένος μὲ ἄσφαλτο. Καὶ στὴν ἄσφαλτο δὲν βλαστάνει τίποτε. Οἱ σπόροι ποὺ ρίχνονται σὲ αὐτὴν καταστρέφονται. Ἐτσι εἶναι οἱ ἄνθρωποι μὲ τὴ σκληρὴ καρδιά ποὺ δὲν ἀποδέχονται τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ μένουν ἄκαρποι.

Ἡ δευτέρη κατηγορία ἀφορᾷ στοὺς ἀνθρώπους ποὺ δέχονται τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἐλκύονται ἀπὸ τὰ πνευματικά του μηνύματα καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ζήσουν σύμφωνα μὲ αὐτόν. Ὅμως, ἡ ἀποδοχὴ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ δὲν γίνεται μὲ τὶς σωστὲς προϋποθέσεις. Δὲν κατανοοῦν ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ Χριστιανοῦ εἶναι μία δύσκολη πορεία ἀπὸ τὰ ἐφήμερα καὶ ἐπίγεια στὰ μόνιμα καὶ ἐπουράνια καὶ ἀπὸ τὰ δυσχερῆ καὶ λυπηρὰ στὰ εὐφρόσυνα καὶ αἰώνια. Θεωροῦν ὅτι ὁ χριστιανισμὸς εἶναι ὁ ἰδανικὸς δρόμος γιὰ υἰγεία, εὐτυχία καὶ ἐπιτυχία. Ἐτσι, στὸν πρῶτο πειρασμό, στὴν πρώτη δυσκολία ἐγκαταλείπουν ὡς ἀτελέσφορο τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ἡ τρίτη κατηγορία ἀντιστοιχεῖ στοὺς ἀνθρώπους, ποὺ ζοῦν κοσμικά, μὲ καλοπέραση, μέριμνες ποικίλες, πλοῦτο καὶ κάθε εἶδους ἀπολαύσεις. Αὐτὰ ὅμως εἶναι ἀγκάθια ποὺ πνίγουν τὸν καλὸ σπόρο καὶ δὲν τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ ἀναπτυχθεῖ. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ καλὸς σπόρος, ποὺ φτάνει στὶς καρδιὲς αὐτῆς τῆς κατηγορίας ἀνθρώπων, ἀλλὰ δὲν καταφέρνει νὰ ριζώσει καὶ νὰ ἀποδώσει καρποὺς πνευματικούς. Οἱ ἀπολαύσεις τῆς ἐπίγειας ζωῆς, ὅταν ἀπολυτοποιηθοῦν ὡς στόχος, γίνονται θηλιὰ στὸ λαιμὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ πολὺ περισσότερο τῶν Χριστιανῶν. Ἐκεῖ ποὺ θὰ ἔπρεπε οἱ ἄνθρωποι νὰ ζοῦν πνευματικά, μὲ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ψυχῆς τους στραμμένο

στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, παρασύρονται ἀπὸ τὴν ἰσχυρὴ δύναμη τῶν ἐπίγειων ἀπολαύσεων καὶ ξεχνοῦν τὸν Θεό. Ὄταν, ὅμως, οἱ ἄνθρωποι ξεχάσουν τὸν Θεὸ καὶ κλείσουν τὴν καρδιά τους στὸν λόγο Του, τότε μένουν ἄκαρποι, δίχως τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ μέσα τους. Πόσο τραγικὸ εἶναι στ' ἀλήθεια αὐτὸ γιὰ ἄνθρώπους, οἱ ὁποῖοι τρέφονται μὲ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου.

Ἡ τέταρτη κατηγορία ἀφορᾷ στοὺς ἄνθρώπους ποὺ διατηροῦν ἀνοικτὴ τὴν καρδιά τους στὴ σπορὰ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Τὸ χαρακτηριστικὸ τους εἶναι ὅτι αὐτοὶ διαφοροποιοῦνται μόνο στὸ ὅτι θέλουν, ἐπιθυμοῦν καὶ ἀγωνίζονται στὴν τήρηση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Αὐτοὶ μοχθοῦν ἐπίπονα νὰ τὸν τηρήσουν. Μπορεῖ νὰ πέφτουν σὲ σφάλματα καὶ μπορεῖ νὰ ἀστοχοῦν σὲ πολλά, ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι, ἀλλὰ ἐπιδεικνύουν ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονὴ στὸν στόχο τους. Δὲν βλέπουν τὸν χριστιανισμὸ ἐπιφανειακά, ἀλλὰ τὸν ζοῦν οὐσιαστικά. Ἡ καρδιά τους βρίσκεται στραμμένη στὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι στὴν πολυπροσωπία τοῦ κόσμου. Γι' αὐτὸ καὶ καρποφοροῦν πνευματικά. Αὐτοὺς ἐννοεῖ ὁ Χριστὸς λέγοντας *«τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ»*.

Συνεπῶς, γιὰ νὰ μπορέσουμε καὶ ἐμεῖς νὰ καρποφορήσουμε πρέπει νὰ ἀποκτήσουμε συνείδηση καὶ δεκτικότητα. Νὰ ταυτίσουμε τὴν καρδιά μας μὲ τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀντιστεκόμαστε σὲ πράγματα ἐφῆμερα ποὺ μᾶς ἀποσποῦν ἀπὸ τὴν τήρησή του. Ἐδῶ χρειάζεται ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή. Ὅπως ἀκριβῶς κάθε πράγμα ποὺ ἀξίζει. Διότι τὸ εὐκολο ἔχει λίγη καὶ ὄχι σταθερὴ ἀξία. Ἐνῶ ὁ Χριστὸς καὶ οἱ ἐπαγγελίες Του ἀφοροῦν στὸν θησαυρὸ ποὺ ἀναζητοῦμε, δηλαδὴ στὴ μονιμότητα τῆς Βασιλείας Του μέσα μας.

Γένοιτο.